

ПЕДАГОГІКА

УДК 378.013.75:355.33

DOI 10.24195/2414-4665-2026-1-8

Наталія Беньковська,
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувачка кафедри мовної підготовки,
Інститут Військово-Морських Сил
Національного університету «Одеська морська академія»,
вул. Дідріхсона, 8, м. Одеса, Україна,
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-5857-6991>

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ДИДАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ВІЙСЬКОВО- МОРСЬКИХ СИЛ У ФРАНЦІЇ

У статті проаналізовано організаційно-педагогічні та дидактичні особливості комунікативної підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил у закладах військово-морської освіти Франції. Актуальність дослідження зумовлена сучасними викликами безпекового середовища, посиленням міжнародного військового співробітництва та зростанням ролі професійної комунікації в діяльності військових фахівців. Ефективне володіння іноземними мовами та професійно орієнтованими комунікативними навичками є необхідною умовою успішної взаємодії у багатонаціональних операціях, навчаннях і миротворчих місіях. Метою статті є аналіз системи організації комунікативної підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил Франції, виявлення її дидактичних особливостей та визначення можливостей адаптації прогресивного зарубіжного досвіду в освітньому просторі України. У дослідженні використано комплекс теоретичних і емпіричних методів, зокрема аналіз і узагальнення наукових джерел, нормативно-правових документів, освітніх стандартів, а також вивчення навчально-методичної документації та практики підготовки курсантів. У результаті дослідження встановлено, що система комунікативної підготовки у Франції ґрунтується на компетентнісному, діяльнісному та міжкультурному підходах, передбачає інтеграцію мовної, професійної та соціокультурної складових навчання. Особлива увага приділяється використанню інтерактивних методів, моделюванню професійних ситуацій, цифрових технологій та міждисциплінарній взаємодії. Визначено роль практичної спрямованості навчання, системи оцінювання та індивідуалізації освітнього процесу. Практичне значення дослідження полягає в обґрунтуванні можливостей упровадження ефективних організаційно-педагогічних і дидактичних підходів французького досвіду у систему підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил України. Отримані результати можуть бути використані в процесі модернізації військово-морської освіти, розроблення навчальних програм і методичних матеріалів.

Ключові слова: організаційно-педагогічні особливості, дидактичні особливості, комунікативна підготовка, майбутні офіцери, Військово-Морські Сили, військова освіта, Франція, Україна.

Вступ та сучасний стан досліджуваної проблеми.

У сучасних умовах розвитку безпекового середовища і динамічних змін у глобальній морській сфері підготовка майбутніх офіцерів військово-морських сил (ВМС) набуває стратегічного значення. Комунікативна компетентність офіцера ВМС виступає ключовою складовою професійної майстерності, що визначає здатність ефективно взаємодіяти в багатокультурному та багатомовному середовищі, приймати рішення в умовах високої невизначеності, координувати дії підрозділів та забезпечувати успішну реалізацію операційних завдань.

Засади і практика комунікативної підготовки майбутніх офіцерів ВМС у Франції вирізняються комплексним поєднанням педагогічних стратегій, дидактичних

моделей, сучасних технологій навчання та організаційних форм, що забезпечують розвиток комунікативної компетентності на усіх етапах освітнього процесу.

Актуальність дослідження зумовлена рядом ключових чинників: 1. Зростання значення комунікативної компетентності в умовах сучасних безпекових викликів. У Контексті міжнародних операцій, гуманітарних місій та багатонаціональних навчань офіцери ВМС мають діяти в мультикультурному інформаційному полі, де ефективна комунікація є необхідною умовою взаємодії з союзниками, цивільними структурами та міжнародними організаціями. 2. Недостатня розробленість методологічних підходів у вітчизняній науковій літературі. Українська педагогіка військової підготовки має обме-

жену кількість комплексних досліджень, що ґрунтовно аналізують організаційно-педагогічні і дидактичні аспекти формування комунікативної компетентності майбутніх офіцерів на прикладах зарубіжних країн, зокрема Франції. 3. Практична потреба модернізації підготовки офіцерів ВМС України. В умовах інтеграції української оборонної освіти до європейських стандартів та активної співпраці з країнами-членами НАТО, адаптація успішних педагогічних практик та дієвих моделей комунікативної підготовки, апробованих у Франції, може сприяти підвищенню якості професійної підготовки здобувачів вищої військової освіти. 4. Пошук ефективних дидактичних рішень у військовій освіті. Аналіз організаційних механізмів і дидактичних засад французької системи підготовки дозволяє виокремити інноваційні підходи та практики, які можуть бути теоретично обґрунтовані та впроваджені в навчальні програми українських військових закладів освіти. 5. Формування компетентнісного підходу як стратегічного ресурсу. Перехід до компетентнісної моделі освіти ставить у центр підготовки не лише знання, а й здібності, навички та особистісні якості, що визначають здатність майбутнього офіцера ефективно виконувати завдання у складних соціокультурних умовах. Таким чином, проведене дослідження має не лише теоретичну значимість для розвитку педагогічної науки, але й вагомим практичне значення для удосконалення системи комунікативної підготовки майбутніх офіцерів ВМС України на основі кращих французьких практик.

Мета та завдання. Мета статті – здійснити системний аналіз організаційно-педагогічних та дидактичних особливостей комунікативної підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил Франції та визначити можливості імплементації продуктивних положень у систему підготовки офіцерів ВМС України.

Завдання дослідження: 1. Проаналізувати систему організації комунікативної підготовки майбутніх офіцерів ВМС у закладах військово-морської освіти Франції, зокрема її нормативно-правове, структурне та кадрове забезпечення. 2. Охарактеризувати основні дидактичні підходи, методи, форми та засоби навчання, що застосовуються у процесі формування іншомовної та професійно-комунікативної компетентності курсантів ВМС Франції. 3. Визначити можливості адаптації та впровадження прогресивного досвіду Франції у систему підготовки майбутніх офіцерів ВМС України з урахуванням сучасних викликів і потреб оборонної сфери.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети у дослідженні використано комплекс взаємодоповнювальних *методів*, а саме:

– теоретичні методи: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення та систематизація наукових джерел з проблеми комунікативної підготовки майбутніх офіцерів ВМС, нормативно-правових документів і освітніх стандартів Франції та України; вивчення та аналіз освітньої практики підготовки курсантів у військово-морських закладах Франції, аналіз навчально-методичної документації;

– методи якісного аналізу: інтерпретація отриманих результатів, змістове опрацювання дослідницьких матеріалів.

Результати. Вагомим критерієм вибору саме Франції є участь держави у багатонаціональних морських і військово-морських операціях, що зумовлює підвищену відповідальність за якість професійної комунікації та об'єктивно підвищує «ціну» комунікативних помилок у реальних умовах служби. У наукових і нормативних джерелах з військової освіти та безпеки така участь безпосередньо пов'язується з вимогами до інтегрованості персоналу, узгодженості процедур і стандартизованого професійного спілкування (NATO Standardization Office; STANAG 6001).

Окремого значення набуває нормативно-стандартизаційна інтегрованість підготовки до міжнародних вимог, передусім у частині мовної сумісності, застосування уніфікованих комунікаційних протоколів і процедур професійної взаємодії. Міжнародні документи Міжнародної морської організації та НАТО фіксують комунікацію як структурний елемент безпеки мореплавства і військово-морської діяльності, що робить цей критерій об'єктивно релевантним для порівняльного аналізу освітніх систем (International Maritime Organization, 2001; International Convention, 2011).

Водночас змістовим «спільним знаменником» для обраної країни є усвідомлення морського середовища як високоризикового з погляду безпеки, що зумовлює розгляд стандартизованої професійної комунікації не як допоміжної навички, а як системоутворювального чинника запобігання інцидентам та підвищення взаємосумісності екіпажів і штабних структур у національному та багатонаціональному вимірах (IMO Resolution A.918(22), 2002).

Францію доцільно розглядати як репрезентативний континентально-європейський кейс із чітко регламентованою інституційною моделлю первинної офіцерської підготовки та системною увагою до мовної підготовки в межах військово-морської служби. Наявність офіційно визначених цілей викладання англійської мови у Військово-морських силах Франції, де вона трактується як інструмент професійної придатності та службової ефективності, створює підстави для розгляду комунікативної підготовки як нормативно закріпленого компонента професійного стандарту морського офіцера, а не факультативного елементу освітньої траєкторії (Ministère des Armées). Паралельно інституційні описи первинної офіцерської підготовки в *École navale* дають змогу простежити, яким чином початкові організаційні етапи підготовки (*formation initiale*) забезпечують входження майбутніх офіцерів у професійний дискурс, мовно-комунікативні практики та культуру військово-морської служби (*École navale*).

Вибір цієї країни додатково обґрунтовується наявністю наднаціональних стандартів, що об'єктивують вимоги до професійної комунікації в морській та багатонаціональній військовій діяльності. Зокрема, International Maritime Organization у *Standard Marine Communication Phrases* безпосередньо пов'язує стандартизовану комунікацію з подоланням мовних бар'єрів і запобіганням інцидентам, що дає підстави трактувати комунікативну підготовку як складник культури

безпеки (IMO SMCP; Resolution A.918(22)). Водночас для держав – членів і партнерів НАТО (США, Велика Британія, Німеччина, Норвегія, Канада) методологічно значущим є застосування єдиних підходів до мовної підготовки та оцінювання відповідно до STANAG 6001, що забезпечує порівнювану основу аналізу іншомовної складової комунікативної підготовки майбутніх офіцерів (NATO STANAG 6001).

Система підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил Франції (Marine nationale) характеризується інституційною цілісністю, багаторівневістю та чіткою інтеграцією гуманітарно-комунікативної складової у професійно-військову освіту. Центральною ланкою цієї системи є *École navale* (м. Ланвеок-Пульмік), яка функціонує як військова *grande école* – елітний спеціалізований заклад вищої освіти Франції з надзвичайно конкурентним відбором і малочисельними наборами, що традиційно готує керівні кадри для збройних сил та державної служби. У статусі військової *grande école* та інженерного закладу *École navale* забезпечує інтегровану академічну, морську й командно-лідерську підготовку, спрямовану на формування управлінських і комунікативних компетентностей майбутніх офіцерів флоту (Ministère des Armées; Cour des comptes, 2024; Marine nationale).

Формування освітніх траєкторій майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил Франції розпочинається ще на допрофесійному рівні у *Lycée naval de Brest* – спеціалізованому лицейі Міністерства збройних сил Франції, який реалізує програми загальної середньої освіти та так звані CPGE (Classes préparatoires aux grandes écoles – підготовчі класи до елітних вищих шкіл), спрямовані на інтенсивну академічну і мовно-гуманітарну підготовку кандидатів до складних конкурсних іспитів для вступу до військових *grandes écoles*, зокрема *École navale*. Саме на цьому етапі акцентовано посилену підготовку з французької та англійської мов, філософії й гуманітарних дисциплін, що розглядаються як ключові передумови успішного вступу до офіцерських шкіл і як базис подальшої комунікативної підготовки (Ministère des Armées; Lycée Naval).

Організаційно-педагогічна модель *École navale* передбачає підготовку офіцерів різних статусних і професійних категорій: кар'єрних офіцерів (*officiers de carrière* – осіб, які проходять повний цикл офіцерської освіти з подальшим довгостроковим проходженням служби у складі професійного корпусу Marine nationale), офіцерів за контрактом (*officiers sous contrat* – військовослужбовців, залучених до служби на визначений термін), а також представників інших офіцерських корпусів і спеціалізованих служб Військово-Морських Сил (інженерні, адміністративно-логістичні, інформаційно-технічні та інші профілі). Така різноманітність контингенту зумовлює модульність освітніх програм і поєднання спільного ядра підготовки з диференційованими траєкторіями професійної спеціалізації.

За результатами державного аудиту, проведеного Cour des comptes – Рахунковою палатою Французької Республіки, у структурі *École navale* інституційно виокремлено

напрями, орієнтовані на розвиток лідерства, психологічної стійкості та наук про людину і суспільство, що відображає інституційне визнання значущості гуманітарно-комунікативних компетентностей у підготовці сучасного морського офіцера (Cour des comptes, 2024).

Комунікативна підготовка у французькій військово-морській освіті не ізольована у межах окремих мовних курсів, а інтегрована як наскрізний дидактичний компонент у гуманітарну, командно-управлінську та професійно-операційну площину. У структурі підготовки значну роль відіграють гуманітарні дисципліни (*humanités, sciences humaines et sociales*), які забезпечують формування дискурсивної компетентності, здатності до аргументованого мовлення, критичного аналізу та міжкультурної комунікації, що є необхідним для офіцера, орієнтованого на діяльність у коаліційних та міжвідомчих середовищах (*Bibliothèques numériques*).

Особливу увагу в системі підготовки майбутніх офіцерів ВМС Франції приділено розвитку комунікації як невід'ємної складової командування і лідерства. У нормативних та аналітичних документах підкреслюється необхідність оцінювання не лише рівня сформованості знань і вмінь, а й поведінкових характеристик, зокрема *savoir-être* (сукупність особистісно-поведінкових якостей офіцера: культура спілкування, відповідальність, етичність, здатність до взаємодії) та *aptitude au commandement* (здатність до командування, що охоплює вміння організовувати взаємодію в підрозділі, здійснювати управлінський вплив, коректно формулювати накази, забезпечувати ефективний зворотний зв'язок і підтримувати дисципліну комунікації в умовах ризику та невизначеності) (*Bibliothèques numériques*).

Професійно-операційна комунікація формується у контексті поєднання військової, морської та інженерної підготовки. Кваліфікаційні характеристики диплома інженера *École navale* засвідчують орієнтацію на підготовку фахівців, здатних діяти у складному морському середовищі, управляти особовим складом і взаємодіяти з різними структурами сектору оборони (*France compétences*). Це зумовлює дидактичну спрямованість комунікативної підготовки на опанування стандартів службового мовлення, штабної документації, процедур брифінгу, післядійового аналізу та міжфункціональної взаємодії.

Дискусія. Отже, система підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил Франції вирізняється раннім формуванням гуманітарно-комунікативних компетентностей на допрофесійному етапі навчання у *Lycée naval*, їх подальшою інтеграцією у зміст офіцерської освіти *École navale*, а також інституційним визнанням комунікації як системоутворювального елемента командування та показника професійної придатності. Зазначена модель відображає цілісний підхід до підготовки офіцера як суб'єкта управління, лідера військового колективу і носія високої культури військово-професійного мовлення.

Аналіз організаційно-педагогічних та дидактичних засад показує, що комунікативна підготовка у ВМС Франції є структурно інтегрованою, системною та

адаптованою до вимог сучасної багатомовної армії. Освітній процес характеризується чіткою поетапністю, сильним акцентом на практичну комунікацію, високим рівнем міжкультурної орієнтації, активним використанням сучасних ІТ та симуляційних технологій. Це суттєво відрізняється від вітчизняних традиційних форм мовної підготовки, які часто обмежуються аудиторними заняттями без достатнього контекстуального навантаження.

У порівнянні з українськими підходами (наприклад, в Інституті Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія»), де мовна підготовка часто здійснюється як окремий курс із слабкою інтеграцією з професійними дисциплінами, французька модель вирізняється взаємопов'язаністю комунікації з професійною діяльністю офіцера. Українські дослідники (Мельник, 2024) наголошують на необхідності практико-орієнтованих методів, однак у реальних програмах їхнє застосування часто залишається фрагментарним. Французька система більш комплексна й ефективно реалізує ці ідеї. З іншого боку, англомовні дослідження (наприклад, Roberts, 2019) підтверджують важливість симуляцій у підготовці військових моряків, що цілком узгоджується з французькою практикою.

Дослідження французької моделі комунікативної підготовки дозволяє виявити ефективні організаційно-дидактичні практики, запропонувати конкретні методичні рішення для удосконалення української військової освіти, сприяти оновленню стандартів навчання іноземних мов у ЗСУ.

Запропоновані ідентифіковані елементи можуть бути інкорпоровані у програми підготовки офіцерів ВМС України, курси підвищення кваліфікації викладачів, симуляційні тренінги під час підготовки особового складу.

Висновки. Узагальнення досвіду Франції дозволяє зробити висновок, що комунікативна підготовка майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил у Франції в ХХІ столітті має системний, міждисциплінарний і компетентісно орієнтований характер. Вона інституційно інтегрується у структуру підготовки офіцерів з високим рівнем лідерської компетентності. Ця підготовка поєднує академічну, військово-професійну й практичну складові та спрямована на формування здатності до управлінського мовлення, командної взаємодії, міжкультурної комунікації і кризового спілкування в багатонаціональному морському середовищі. Виявлені організаційно-педагогічні та дидактичні підходи засвідчують пріоритет підготовки офіцера як комунікативно компетентного лідера, що має безпосереднє значення для удосконалення вітчизняної системи підготовки майбутніх офіцерів Військово-Морських Сил України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мельник А., Дуда О. Комунікативна компетентність як основа професіоналізму прикордонників. *Вчені записки Університету «КРОК», № 75, 2024. С. 269–279.* <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-75-269-279>

2. Bibliothèques numériques du ministère des Armées. Enseignement militaire et ouverture aux sciences sociales [En ligne]. URL : <https://bibliotheques-numeriques.defense.gouv.fr/koha/documents/cdem/D487.pdf> (Accessed: 21.12.2025).

3. Cour des comptes. Observations définitives : L'École navale [En ligne]. 2024. URL : https://www.ccomptes.fr/sites/default/files/2024-08/20240828-S2024-0731_Ecole%20navale.pdf (Accessed: 21.12.2025).

4. École navale. La formation initiale des officiers de marine. Brest : École navale, n.d. URL : <https://www.ecole-navale.fr/formation/formation-initiale> (Accessed: 21.12.2025).

5. France compétences. Titre ingénieur – Ingénieur diplômé de l'École navale (RNCP 16354) [En ligne]. URL : <https://www.francecompetences.fr/recherche/rncp/16354/> (Accessed: 21.12.2025).

6. International Maritime Organization. International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers (STCW), including 2010 Manila Amendments. London : IMO, 2011.

7. International Maritime Organization. Standard Marine Communication Phrases (SMCP). London : IMO, 2001. 116 p.

8. Lycée Naval – Brest. Classes préparatoires aux grandes écoles (CPGE) [En ligne]. URL : <https://lycee-naval.ac-rennes.fr/spip.php?article209=> (Accessed: 21.12.2025).

9. Lycée Naval – Brest. Site officiel [En ligne]. URL : <https://lycee-naval.ac-rennes.fr/> (Accessed: 21.12.2025).

10. Marine nationale (recrutement). École navale : formez-vous au commandement... [En ligne]. URL : <https://lamarinerecrite.gouv.fr/trouver-sa-voie/decouvrir-les-ecoles-pour-integrer-la-marine-nationale/ecole-navale> (Accessed: 21.12.2025).

11. Ministère des Armées. L'École navale [En ligne]. URL : <https://www.defense.gouv.fr/marine/mieux-nous-connaître/ecoles-formations/lecole-navale> (Accessed: 21.12.2025).

12. Ministère des Armées. Marine nationale. Instruction relative à l'enseignement de l'anglais dans la Marine. Paris : Ministère des Armées, n.d. URL : <https://www.defense.gouv.fr> (Accessed: 02.01.2026).

13. Ministère des Armées. Marine nationale. Le Lycée naval [En ligne]. URL : <https://www.defense.gouv.fr/marine/lycee-naval> (Accessed: 02.01.2026).

14. NATO. Allied Joint Doctrine for Maritime Operations (AJP-3.1). Brussels : NATO Standardization Office, latest edition.

15. NATO Standardization Office. STANAG 6001. NATO Standardized Language Profile. Brussels : NATO, latest edition.

16. Roberts A., Stanton N., Plant K., Fay D., Pope K. Simulation: An application divided by lack of common language. *Theoretical Issues in Ergonomics Science*. № 21(3). Research Gate. 2019. pp. 1–30. DOI:10.1080/1463922X.2019.1683913

17. Standard Marine Communication Phrases (SMCP). IMO Resolution A.918(22). London: IMO, 2002.

REFERENCES

1. Melnyk, A., Duda, O. (2024). *Komunikatyvna kompetentnist yak osnova profesionalizmu prykordonnykiv* [Communicative competence as the basis of professionalism of border guards]. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK», № 75*, pp. 269–279. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-75-269-279> [in Ukrainian]

2. Bibliothèques numériques du ministère des Armées. Enseignement militaire et ouverture aux sciences sociales

[Digital libraries of the Ministry of the Armed Forces. Military education and openness to social sciences. URL : <https://bibliothèques-numeriques.defense.gouv.fr/koha/documents/cdem/D487.pdf> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

3. Cour des comptes. Observations définitives : L'École navale. (2024). [Court of Auditors. Final observations: The Naval Academy]. URL : https://www.ccomptes.fr/sites/default/files/2024-08/20240828-S2024-0731_Ecole%20navale.pdf (Accessed: 21.12.2025). [in French]

4. École navale. La formation initiale des officiers de marine [Naval Academy. The initial training of naval officers]. Brest : École navale, n.d. URL : <https://www.ecole-navale.fr/formation/formation-initiale> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

5. France, compétences. Titre ingénieur – Ingénieur diplômé de l'École navale (RNCP 16354) [France Skills. Engineering degree – Graduate engineer from the Naval Academy]. URL : <https://www.francecompetences.fr/recherche/rncp/16354/> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

6. International Maritime Organization. International Convention on Standards of Training, Certification and Watchkeeping for Seafarers (STCW), including 2010 Manila Amendments. London : IMO, 2011. [in English]

7. International Maritime Organization. Standard Marine Communication Phrases (SMCP). London : IMO, 2001. 116 p. [in English]

8. Lycée Naval – Brest. Classes préparatoires aux grandes écoles (CPGE) [Naval High School – Brest. Preparatory classes for the Grandes Écoles (CPGE)]. URL : <https://lycee-naval.ac-rennes.fr/spip.php?article209=> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

9. Lycée Naval – Brest. Site officiel [Naval High School – Brest. Official website]. URL : <https://lycee-naval.ac-rennes.fr/> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

10. Marine nationale (recrutement). École navale : formez-vous au commandement... [French Navy

(recruitment). Naval Academy: train for command...]. URL : <https://lamarinerecruite.gouv.fr/trouver-sa-voie/decouvrir-les-ecoles-pour-integrer-la-marine-nationale/ecole-navale> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

11. Ministère des Armées. L'École navale [Ministry of the Armed Forces. The Naval Academy]. URL : <https://www.defense.gouv.fr/marine/mieux-nous-connaître/ecoles-formations/lecole-navale> (Accessed: 21.12.2025). [in French]

12. Ministère des Armées. Marine nationale. Instruction relative à l'enseignement de l'anglais dans la Marine. Paris : Ministère des Armées, n.d. [Ministry of the Armed Forces. French Navy. Instruction relating to the teaching of English in the Navy. Paris: Ministry of the Armed Forces, n.d.]. URL : <https://www.defense.gouv.fr> (Accessed: 02.01.2026). [in French]

13. Ministère des Armées. Marine nationale. Le Lycée naval [Ministry of the Armed Forces. French Navy. The Naval High School]. URL : <https://www.defense.gouv.fr/marine/lycee-naval> (Accessed: 02.01.2026). [in French]

14. NATO. Allied Joint Doctrine for Maritime Operations (AJP-3.1). Brussels : NATO Standardization Office, latest edition. [in English]

15. NATO Standardization Office. STANAG 6001. NATO Standardized Language Profile. Brussels : NATO, latest edition. [in English]

16. Roberts A., Stanton N., Plant K., Fay D., Pope K. Simulation: An application divided by lack of common language. *Theoretical Issues in Ergonomics Science*. № 21(3). Research Gate. 2019. pp. 1–30. DOI:10.1080/1463922X.2019.1683913 [in English]

17. Standard Marine Communication Phrases (SMCP). IMO Resolution A.918(22). London: IMO, 2002. [in English]

Natalia Benkovska,

*Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Head of the Language Training Department,*

*Naval Institute of National University «Odessa Maritime Academy»,
8, Didrichson Str., Odesa, Ukraine,*

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-5857-6991>

ORGANIZATIONAL, PEDAGOGICAL AND DIDACTIC FEATURES OF COMMUNICATIVE TRAINING FOR FUTURE NAVAL OFFICERS IN FRANCE

The article analyzes the organizational, pedagogical, and didactic features of communicative training for future naval officers in French military maritime education institutions. The relevance of the study is determined by contemporary security challenges, the intensification of international military cooperation, and the growing importance of professional communication in the activities for military specialists. Effective foreign language proficiency and professionally oriented communicative skills are essential for successful interaction in multinational operations, joint exercises, and peacekeeping missions. The purpose of the article is to examine the system of communicative training for future officers of the French Navy, identify its didactic characteristics, and determine the possibilities of adapting advanced foreign experience to the educational environment of Ukraine. The study employs a set of theoretical and empirical methods, including analysis and generalization of scientific sources, regulatory documents, and educational standards, as well as examination of instructional materials and training practices. The findings indicate that the communicative training system in France is based on competency-based, activity-oriented, and intercultural approaches and ensures the integration of linguistic, professional, and sociocultural components of learning. Special attention is paid to the use of interactive teaching methods, simulation of professional situations, digital technologies, and interdisciplinary cooperation. The study highlights the importance of practice-oriented instruction, effective assessment systems, and individualization of the educational process. The practical significance of the research lies in substantiating the possibilities of implementing effective organizational, pedagogical, and didactic approaches of the French experience in the system of training future naval officers of Ukraine. The results may be used in the modernization of naval education, development of curricula, and preparation of methodological materials.

Key words: *organizational and pedagogical features, didactic features, communicative training, future officers, Naval Forces, military education, France, Ukraine.*

Дата першого надходження статті до видання: 27.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.04.2026